

Abonnement

Twee maal per week, 4 fr. per... Een maal 3... Een blad afzonderlijk 10 cent... De abonnementen zijn voornamelijk... Aankondigingen : 15 cent per drukregel... Reclames, vonnissen en artikelen, vooraf of binnen in blad 1 frank den drukregel.

# DE MIJNHEER DER PROVINCIE LIMBURG.

Men schrijft in te Tongeren bij H. Collée, uitgever en eigenaar van dit blad.  
DE POSTRIJDER verschijnt 's woensdags en 's zaterdags.  
Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten franco gedaan worden aan den uitgever, Grote Markt, te Tongeren.  
Telefoon N° 12

## TWEDE BLAD

### De lasteraars der Missionarissen

herbeginnen met meer sluwe stoutheid. Een Pater Redemptorist, missionaris in Congo, zendt ons de volgende mededeeling die wij met genoege inlating:

Wie heeft de samenweering der loge 7 Gen Brimete-Flamidiams vergeten? Wie kent het schandaal niet te Belmont tegen een anderen kloosterling opgetromd? Het dergelijke komt men uit 's vinsten tegen den Z. K. P. CAMBIE, Apostolisch Prefekt van Kasai in Congo.

ORZAK DIER UITVINDING — Wat Z. E. P. Cambier tot hij onderdrukt van de heeren der Vrijemetselarij maakte, is zijn open brief van 1 Mei 1912, tot 's landelijke gerecht, en waarin de schrijver ervan op zeer onjuiste wijze ook zekere agenten van het koloniaal beheb in Congo behandelde.

VOORLOPPE PLAKKAAT: Baargelaten tijlke plagerijen in de gewonen gang des levens zoo gemakkelijk den Missionarissen aangehaan in Congo door huichelend beleeft agenten, begunstigde men den Apostolischen Prefekt met de volgende meer oorzaken:

1. Men beschuldigde Mevr. Julien Cambier, de schoonzuster van den Missionaris, sonder patent handel te hebben gedreven.

2. Men beschuldigde den heer Emeri Cambier, neef van den Pater, voor 1700 fr. hebben waren uit de maganjen van den staat te hebben misbruikt.

3. Men dreef de schand'ooze smoochtheid zoo ver eens niet van P. Cambier van zedeloosheid te beschuldigen.

4. De al-te-gemaarde Substituut P. M. Lelercq, niet lang te voren beloofd had Pater Cambier ten gronde te hooren, was gelast die beschichten voor 's gericht te doen gelden in Dogen 5 September 1912.

5. De leocore beschuldiging veld en de derde, de smooie belichting tegen Mevr. Cambier werd doorgelopen: ze kon zelfs niet eens worden inlating.

6. DE GROOTE SLACHT: Doch dat was maar schermsmusee. Een heuchlich plan, satirisch opgevat en vermetel uitvoerd, maar dat God dank verijdeld en zegepraald omgeworpen moest worden.

7. De eene warte van 45 jaren, reeds getrouwd gelijk de regnerijen op dien onderdom, haren wetigen echtgenoot ontlicht, en daarom voor onzen subeluit gebracht, die de grondstenen zijn zal. Het ont ouwigheden in den echt is niet; z' de man moest maar zachtjes ze trachten te overhalen tot hem weer te kooren z.

8. De leocore beschuldiging, immers z' beschuldigt Pater Cambier dat van hem zelf en van een zwaarte getrouwe vrouwe, Niamba geleeten, door verijft te hebben van kant gemakt.

9. P. Cambier is sedert 25 jaar in Congo als missionaris werkzaam de hooge waardigheid van Apostolisch Prefektis hem, zoo niet tot loon, ten minste als getuigenis van deugd, ijver en bekwaamheid, geroepen. Maar wat was dat op tegen de getuigenis 'eener Jonge ondenkender negerin, verschillike kooren op leucore beproeft, als 'n Missionaris beschuldigt, die men haat en wil in den grond booren? Dus, zoo zagen een leocorebroeders in zich zelve, gaur van 's werk en o-bhendig gehandeld. Niemand laten zij onbepaald om den Pater te vangen in hunnen bekwaamheid, geroepen die de zwaarten van den zweedischen protestant Munch Larsen Naur, Staats-procureur :

Missie St-Joseph van Luluaburg, 15 Nov. 1912.

Mijnheer de Staats-procureur,

Het is juist vandaag een maand geleden dat gij mij den volgende brief hebt geschreven: 'Ik heb de eer U bekend te maken dat ik eenen zeer zware aanklacht tegen de vrouwen Niamba en Tshibataka ontvingen heb; de eene wordt beschuldigd van kindermoord, de andere van medeplichtigheid. Ik heb daarover een onderzoek met u willen hebben, dezen morgen; maar gij waart niet alleen. Tot mijn ergst spijt heb ik verijft op niet mij mee te dragen naar Luaba om z' met de aanklagers te confronteren; ik hoop dat hare onschuld al bijken. Ik zal z' goed verzorgen.'

Gij hebt mij deen brief gezonden. Mijnheer, gij hebt het oogenblik te laat genomen waarop ik naar den post gezaan was om het officieel bezoek te beantwoorden. dat gij mij daags te voren had afgelegd, en een politiemans te zenden, die de vrouwen Niamba en Tshibataka, op de missie bij mijne afwezigheid, midden op de markt zou aankonden. Gij weet niet, Mijnheer, hoe nukte daar in Zweden heet, bij ons, het dat onkiesch gedrag, des te onkiescher, daar gij de besprekingen kondt voor

roepen, hij moet alles weten. Bonicens, waar is vader? — Mijnheer? Mijnheer is zoeven naar zijne kamer gegaan. Maar wat is er met de jufvrouw gebeurd? — Zij hoorde hem niet en snelde de trap op. — Vader, vader! riep zij, zoodra zij boven was. — M. Vaudrey antwoordde onmiddellijk op haar geroep en bleef verbluft staan, toen hij de verandering op het gelaat zijner dochter bemerkte. — Ga naar beneden, vader; men zal u alles zeggen; ik kan niet; ga naar beneden! — Geneviève, kind, wat is er? — Zij sloeg haar armen om haar vaders hals en riep juichend: — Papa, hij leeft, ik wist het wel... ge weet, ik heb het altijd gezegd... maar hij is zeer ziek... ik vertrek vrijdag naar De Kaap; ik wil vertrekken... houd mij niet terug... zeg dat gij mij niet zult weerhouden.

Wie is er? Wie heeft het u verteld? — Kom, vader, kom! — Hij volgde haar en hoorde op zijn beurt Tribly's verhaal. — Ik vertrek met u, mijnheer, zegde Geneviève opgewonden. Vader vindt het goed; niet waar, vader? gij vindt het goed? — Wij zullen zien. — Tribly vroeg verlof zich te verwijderen; 's avonds zou hij terugkomen als men het verlangde. Geneviève zag hem met zekeren angst heengaan; toen wierp zij zich opnieuw in haar vaders armen en vroeg alweder: — Laet mij heengaan, vader, laet mij heengaan. — Toen mevrouw de Vaudrey en haar oudste dochter van haar gewoon ritje terugkwamen, waren zij sprakeloos bij het vernemen van het gebeurde; mevrouw Vaudrey wist niet, of zij zich moest verheugen of bedroefd zijn, maar toen zij het besluit van Geneviève vernam, werd zij het laatste.

XXII  
EINDELIJK.  
Geneviève's wil had de overwinning behaald, maar er was haar onverwacht hulp geboden en wel van eenen zijde, waarvan zij die het minst verwachtte. Mevrouw Pichot had eerst met haar verstandige woorden de tranen van mevrouw Vaudrey onderstund, toen M. Vaudrey, overtuigd van het nuttelooze van tegenstand, zijne vrouw aanspoorde in de reis toe te stemmen.

Dat is toch beter dan haar het verstand te zien verliezen, sprak de goede man; laet haar gaan, zij zal terugkomen en wij zullen gelukkiger zijn.

Tribly, die door de ouders was geraadpleegd, had zijn best gedaan hen gerust te stellen; hij stond er voor in, dat onder zijn bescherming mevrouw Geneviève niets kwaads zou overkomen. Veel jonge Engelsche dames gingen naar Zuid-Afrika. De reis was gemakkelijker, veilig en van korten duur. Deze reis kwam den zaakwaarnemer zoo eenvoudig mogelijk voor en het beste wat in deze omstandigheid te doen viel.

Mevrouw Vaudrey, uitgeput door zooveel aandoeningen, had na dezen veel bewogen dag een slaapeizoen nacht doorgebracht.

lijkovens inrichten. Zonder twijfel zal de Kamer dat voorstel in den vergetelhoek laten liggen; zij heeft zich met heel wat ernstiger en dringender zaken bezig te houden.

HULDE AAN BELGIË. — Al de Handelingen over gekunde vernedert de Pil Wallhery (Belgische voortbrengst) als het vleesch purgeermiddel en als onfeilbaar geneesmiddel tegen de gal, het slijm en de scleropheden van het bloed.

EIGENAARDIGHEIDEN VAN DEN ALMANAK. — Weinig personen zijn op de hoogte van de eigenaardigheden welke de almanak zonder de toerende feestdagen aanteedt.

Eene eeuw kan niet op een Zondag, Woensdag of Vrijdag aanvang nemen. De maand October begint op dezelfde dag als de maand Januari. Eveneens is zulks het geval met de maanden April en Juli, September en December.

Februari, wanneer het ingeen schrikkeljaar valt, begint even als Maart en November op dezelfde dag; terwijl Mei Juni en Augustus niet alleen op verschillende dagen beginnen, doch nog met alle andere maanden van dag verschillen.

De eerste en laatste dag van het jaar zijn dezelfde. Een en ander is niet van toepassing op de schrikkeljaren.

ALS knieken of als krampen? Vee doen zweten en doen dampen. En in een doen krampen van de pijn. Zal De Kempenaar verzichting zijn.

KENE BEKENTENIS. — In de Kamerzitting van Dinsdag laatst, bij de bespreking over de onduidelijkheid van de Devez over de maatregelen tegen sommige officieren genomen, heeft M. Furcaymont zich de volgende bekentenis laten ontvallen, die men niet genoeg kan verspreiden, om de doelenden der Loge te ontmaskeren.

Het zijn de Loges die in Portugal de republiek hebben gemaakt en ik hoop wel dat onze officieren genoeg hart in 't lijf zullen hebben, om hen ook daar toe de loof te leenen in België.

De bond der Goede Geneesmiddelen, verrijft het publiek dat de uitnuttendste horstpastil Walthery, dien den vorigstke hoest in 2 dagen geneest, overal aan 's. de doos verijft moet.

PAKENS. — Paster Sanders gaat aan zijne eigenaar, die eenen groote varkestokker was, over hetjen hij op de verlenoontstelling had gezien.

Mendher, schrijft hij, ik heb hier ook veel verschillike soorten vliegen, en 't heeft mij verwonderd u niet gezien te hebben.

GEEN goede koffie is er mogelijk zonder goede chloere. De liethebers van eenen goede tas zullen dus de Trappisten Chloere Vincent gebruiken. Men vindt ze overal.

EEN FIJNE. — Luibrecht stond voor 's-Mijnheer.

Jouen, zet de commissaris, ge moogt zoo lui niet zijn, ge moet werken; Ge zult nog zoo kontent zijn want werken is zoel.

Ja, Mijnheer, zei Lui, precies dat. Van al wat zoet s moet ik aflijven; ik leef op regien, want 'k zit met de suikerziekte.

HO LA. — Kindermeisje Anna — Onze meiklar is een Duitscher en madame komt uit Engeland. — Kindermeisje Rose. — Is het kindje een Duitsch of een Engelsch? — Kindermeisje Anna. — Dat weten we nog niet, want het kan nog niet klappen.

### RENNERS & Co, handelsagenten

Bewaken de bewerkingen hunner klanten. — Antwoorden op alle vragen om inlichtingen na. — Betalen de coupons zonder kosten. — Leenen op tiels — Openen loopende rekeningen, en TELEFOON 3971.

Van het oorlogstoonel. Hoe de Bulgarsche officieren den tijd verrijven tijdens de rustpouzen.



RENNERS & Co, handelsagenten. Bewaken de bewerkingen hunner klanten. — Antwoorden op alle vragen om inlichtingen na. — Betalen de coupons zonder kosten. — Leenen op tiels — Openen loopende rekeningen, en TELEFOON 3971.

### PREPAREERD PABEIN

Koep uw schoenen, sierlijk en goedkoop in het Huis COLL. MET. 3, Vind e-d'Heestraat 3, Luik.

### Oud Huis J HEUVELMANS,

31, Rue Pont d'Or, 26, Luik

### ASTHMA

POEDER SIBARETTEN ESCOUFFLAIRE

### CAKES DE BEUKELAE

AUTOMOBILES NAGANT

### Geen Grijs Haar

MEER III

### ASTHMA

POEDER SIBARETTEN ESCOUFFLAIRE

### CAKES DE BEUKELAE

AUTOMOBILES NAGANT

### Geen Grijs Haar

MEER III

### ASTHMA

POEDER SIBARETTEN ESCOUFFLAIRE

### CAKES DE BEUKELAE

AUTOMOBILES NAGANT

### Geen Grijs Haar

MEER III

## VERD WENEN

Langzaam werd haar de volle teekenis van Tribly's woorden duidelij. Plotseling drong zich de gedachte bij haar op: Marcel was zeer ziek, hij zou misschien sterven! — Dat denk ik niet, stelde Tribly haar gerust, ik ben zelfs van het tegendeel overtuigd. Er is veel wat de reis, die ik aanstaanden vrijdag ga ondernemen, zeer noodig maakt. Ik ga naar de Kaap, dat is tegenwoordig slechts een uitstapje. Ik zal M. Lecomte bezoeken en het nieuws, dat ik hem zal mededeelen, zullen zijn geneziging, ik ben er van overtuigd, voltooien.

Geneviève, die bleek is geworden, staat op en zegt: — Ik verzoeek u, mijnheer, blijf even wachten; ik zal mijn vader

roepen, hij moet alles weten. Bonicens, waar is vader? — Mijnheer? Mijnheer is zoeven naar zijne kamer gegaan. Maar wat is er met de jufvrouw gebeurd? — Zij hoorde hem niet en snelde de trap op. — Vader, vader! riep zij, zoodra zij boven was. — M. Vaudrey antwoordde onmiddellijk op haar geroep en bleef verbluft staan, toen hij de verandering op het gelaat zijner dochter bemerkte. — Ga naar beneden, vader; men zal u alles zeggen; ik kan niet; ga naar beneden! — Geneviève, kind, wat is er? — Zij sloeg haar armen om haar vaders hals en riep juichend: — Papa, hij leeft, ik wist het wel... ge weet, ik heb het altijd gezegd... maar hij is zeer ziek... ik vertrek vrijdag naar De Kaap; ik wil vertrekken... houd mij niet terug... zeg dat gij mij niet zult weerhouden.

Wie is er? Wie heeft het u verteld? — Kom, vader, kom! — Hij volgde haar en hoorde op zijn beurt Tribly's verhaal. — Ik vertrek met u, mijnheer, zegde Geneviève opgewonden. Vader vindt het goed; niet waar, vader? gij vindt het goed? — Wij zullen zien. — Tribly vroeg verlof zich te verwijderen; 's avonds zou hij terugkomen als men het verlangde. Geneviève zag hem met zekeren angst heengaan; toen wierp zij zich opnieuw in haar vaders armen en vroeg alweder: — Laet mij heengaan, vader, laet mij heengaan. — Toen mevrouw de Vaudrey en haar oudste dochter van haar gewoon ritje terugkwamen, waren zij sprakeloos bij het vernemen van het gebeurde; mevrouw Vaudrey wist niet, of zij zich moest verheugen of bedroefd zijn, maar toen zij het besluit van Geneviève vernam, werd zij het laatste.

XXII  
EINDELIJK.  
Geneviève's wil had de overwinning behaald, maar er was haar onverwacht hulp geboden en wel van eenen zijde, waarvan zij die het minst verwachtte. Mevrouw Pichot had eerst met haar verstandige woorden de tranen van mevrouw Vaudrey onderstund, toen M. Vaudrey, overtuigd van het nuttelooze van tegenstand, zijne vrouw aanspoorde in de reis toe te stemmen.

Dat is toch beter dan haar het verstand te zien verliezen, sprak de goede man; laet haar gaan, zij zal terugkomen en wij zullen gelukkiger zijn.

Tribly, die door de ouders was geraadpleegd, had zijn best gedaan hen gerust te stellen; hij stond er voor in, dat onder zijn bescherming mevrouw Geneviève niets kwaads zou overkomen. Veel jonge Engelsche dames gingen naar Zuid-Afrika. De reis was gemakkelijker, veilig en van korten duur. Deze reis kwam den zaakwaarnemer zoo eenvoudig mogelijk voor en het beste wat in deze omstandigheid te doen viel.

Mevrouw Vaudrey, uitgeput door zooveel aandoeningen, had na dezen veel bewogen dag een slaapeizoen nacht doorgebracht.

Nauwelijks eenigzins hersteld van de opwindung door het verdwijnen van haren toekomstigen schoonzoon veroorzaakt, moest zij zich nu weer voorbereiden op den schok van zijn terugkeer... Geneviève, hare geliefde dochter, ging haar ontomen worden. Gelukkig dat Juliette overbleef om haar ouders te troosten.

De arme mevr. Vaudrey meende dan ook te droomen en de aarde te voelen wegzinken, toen zij het onverwacht voorstel hoorde, dat haar oudste dochter haar reeds vroeg in dien morgend kwam doen. Mevrouw Pichot bood aan Geneviève naar De Kaap te vergezellen, en M. Vaudrey, dien men reeds daarvoor geraadpleegd had, hechtte zijne volle goedkeuring aan dit plan, en beide zo te ters waren reeds bezig hunne toebereidselen te maken. Want het was reeds dinsdag, de tijd drong.

Gehel onder den indruk van dezen nieuwen schok, zocht mevr. Vaudrey niet naar de oorzaak van deze omkeering bij Juliette; niels kon haar meer verwondering baren, zij onderwierp zich lideelij.

Een brief van mevrouw de Pahud was de oorzaak geweest van het

overwachte besluit van mevrouw Pichot, een brief die haar heur eigenhart had leeren kennen, en haar ontrokt had aan het egoïsme van haar kalm leven.

Madeleine de Pahud had gemeend, dat zij aan Juliette het openhartigste kon schrijven. Hare gedachten des vrijen loop latend, had zij geschreven over haar broeder Bernard, over zijne edelmoedige gedrag. Zij had er vermaak in gevonden aldus licht te doen vallen op de schoone kanten van een karakter, welk adelmans was verduisterd door schuldige zwakheden; zij liet doorschemeren dat zij thans het gedrag van Bernard hadt haftig vuon, en dat hij door te poges Marcel Lecomte aan den dood te ontukken, de kroon op het werk zette.

Toen Juliette dezen brief las, gevoelde zij iets in haar, iets wat haar nieuws was; reeds had de toestand van haar zuster, die door haar held als buiten zich zelve was en bereid was om naar het uitinde der aarde te gaan om hem te vinden, dien s' bemide, haar meer geschokt dan het zichzelve wilde bekennen.

(Wordt voortgezet)